

suttra. Aga Ruben ütles sedda sepärast, et ta tahtis tedda sealt fallaja jalle wål:atõmmata, ja omma Issa jure tag-gasi sa:a. Se wagga Josep tuli nende jure, ja ei teadnud Süüd ennese peâle ühtegi; agga nemmad wotsid tedda Rås-si'e; tömbasid ta kirjo Rue Seljast årra, ja misid, ja lastsid tedda senna kuiwa suggawa Augo sisse, mis Ruben neile olli juhhatand.

§. 242. Nemmad istusid se peâle mahha ïe ba wõtna, ja Ruben ei olnud mitte nende Seltsis. Siis nõgg'd nemmad üks suur Kild Ismaeli-Rahwast (§. 129.) tullevad, kes onma Rammelitte Selpas Raupa tõitvad wõõralt Maalt, ja sedda Egiptusse-Male piddid wima. Kui Joseppi Wennad neid nõggid, ütles Juda, kes Israeli neljas Poeg olli (§. 184.): mis Rasso meil fest on, et meie omma Wenda årratappame, ja temma Verdin-

finnlmattame; temma on jo mele Wend ja meie Lihha! Lähme ja müüne tedda årra Ismaeli Rahwa Råtte, siis same ommeri piisut Rohhagi temma eest!

§. 243. Se Sanna olli nende keikide Melest hea; nemmad tömbasid Joseppit sealt Auksust ülles, ja müsid tedda nende Midjani. Ma Raup-meeste ehet Ismaeli Rahwa Råtte, Fahhefumine Habbe See-eli eest, se olli ni põljo kui wie Vanna-Taalri eest, ja need läksid temmaga eddas Egiptusse-Male. Ni alwaks sai se wagga Josep ommast Wendedest arvatusid; agga sedda fallim oll ta Jumala Melest, nenda et temma sesamima läbbi parrast sureks Mehheks sai Egiptusse-Maal. Temma olli kül omma Wendi wågga allandikult pallumud, ennese peâle hallastada, ja tedda lahti lasia, agga nemmad ei wõtnud sedda kuulda.